

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. De permutatione beneficiorum, & conditionibus ad illam requisitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Primo 1. h. e. patet, cum honor & merita talis principis, sine damno Ecclesie, hoc exigant. Mancipia vero Ecclesie permutari non possunt, nisi ad libertatem, alius Laicorum mancipiis postmodum Ecclesie servituti subiectis, prout statuitur in Cap. 3. & 4. h. e. & quamvis Ecclesie, & beneficia, si jure proprietatis teneantur, vendi pro pretio non possunt (ne spirituale pro pretio temporali aestimetur) possunt tamen ex iusta causa utilitatis & aliis solemnitatibus adhibitis invicem permutari, tam quoad se quam quoad possessiones annexas, prout habetur ex Cap. ad questiones 6. h. e. & cap. cum Venerabilis 6. de except. compensando etiam numerato pretio excessum reddituum, quas copiosiores una Ecclesia habet, quam altera, inter quas facta est permutatio; fatentur tamen plerique AA. tutius, & consultius esse, ut in tali casu duo distincti contractus celebrentur, quorum uno Ecclesie ipsae inter se permutentur, sine interveniente pretio; altero vero permutentur possessiones & redditus talium Ecclesiarum, excessum compensando per pretii solutionem, ut ne videatur pretium solvi pro re spirituali, pro Ecclesia scilicet, quod videtur etiam innuere satis Pontifex in relato cap. ad quas.

§. III.

De permutatione beneficiorum, & conditionibus ad illam requisitis.

Sermo hic est de beneficiis, quae in Titulum possidentur & obtinentur, quorum permutatio aliud non est, quam reciproca duorum resignatio Clericorum

ex causa permutationis facta, per quam suum beneficium quilibet dimittit, ut alterius secum permutans beneficium obtineat. Licite autem ac valide hanc permutationem fieri posse, si certae conditiones observentur, ex variis juribus hujus tituli patet: inter conditiones autem requisitas prima est, ut uterque permutans habeat jus in beneficio permutato, si enim unus eorum nullum jus, aut titulum in beneficio habet, nullum etiam potest transferre in alterum, & consequenter nulla est permutatio. Secunda est, ut uterque permutantium beneficium suum resignet in manus superioris ordinarii, cui beneficium est subiectum, sive unus idemque ille sit, respectu utriusque permutantis, sive alius sit respectu unius, & alius respectu alterius, prout colligitur ex Cap. Vnic. h. e. in sexto ita ut si unus permutantium beneficium suum resignavit, & alter permutantium nolit suum resignare, possit, qui prius resignavit ex causa permutationis, iterum suum beneficium repetere, & (per novam saltem collationem) obtinere debeat, cum resignatio hujus sub conditione, non quidem suspensiva, sed resolutiva facta sit, uti colligitur etiam ex cap. cum universorum 8. h. e. Tertia est ut beneficiorum, quorum resignatio a superiore admitti fuit, quae ex causa permutationis vacant, fiat a superiore collatio, & quidem ipsis permutantibus, (prout habetur in Clement. ne concessione h. e. juncta Glossa V. conferantur, ita ut collatio aliter facta sit irrita, ne concessione juris utentibus, ut ait Pontifex, illud videatur) non quidem simul, & eodem prorsus

lus

tempore, sed successivè saltem & ex intervallo. Quarta est ut fiat permutatio talis interveniente legitimâ auctoritate superioris Ecclesiastici, Episcopi v. g. illius, in cuius Diœcesi beneficium permutandum situm est, prout colligitur ex cap. *quasitum s. h. r.* & hinc quamvis illi, qui cogitant inter se beneficia sua permutare, inter se tractare, & convenire possint, de permutatione faciendâ, ac obligare se, quod velint stare conventionem inritâ, absolute tamen concludere hoc privatâ auctoritate non possunt, sed conditionalè tantùm, si placuerit superiori; ita ut si privatâ tantùm auctoritate permutationem faciant inter se, non tantùm irrita sit talis permutatio, sed amittant etiam sua beneficia, & per Iudicis sententiam illis privari debeant, prout decernitur in Cap. *cum olim 7. h. r.* Quinta conditio est, ut fiat ex iustâ causâ, quam Episcopus cognoscere, & de eâ judicare debet, in utilitatem scilicet Ecclesiæ, aut ipsorum permutantium (ne detur nimia permutandi licentia) & ut permutatio fiat requisito consensu eorum, qui jus eligendi, vel conferendi, vel præsentandi ad beneficium permutatum habent (ad præcavendum horum præjudicium) Et ut denique fiat publicatio permutationis in Ecclesiis permutatis juxta formam Constitutionis Gregorii 13. *Humano vix iudicio*: quæ tamen Bulla in nostris partibus recepta non videtur.

¶ * * ¶

§. IV.

Quanam beneficia permutari possint cum aliis, vel non possint.

Ordinariè omnia beneficia liberè permutari possunt, in quibus legitimè superioris (cùm eorum nihil distinguant, neque nos dilige-
re debemus; & quod non est prohibi-
tum, permissum censeri debet) etiam
etiam plura (compatibilia tamen) uno,
uno, & vicissim permutari possunt
permutari etiam inter se possunt
inæqualia (sive inæqualia sint, quæ
spiritualem qualitatem, sive inæqualia
sint, quoad temporales redditus) eorum
eorum possessionem nondum accep-
verint permutantes (modò jam acce-
beant in tali beneficio, & non tantum
jus ad rem, vi factæ v. g. præsentationis
tantum) etiam si manualia tantum
(modo unum manuale cum altero
nuali permutetur) aut commendata
tantum, modò sint tradita in perpetuum
commendam, quæ vim tituli habent
aut si sit commenda tantum temporaria
fiat coram eo permutatio, qui talia
beneficia commendavit.

Sunt tamen aliqua etiam beneficia
quæ permutari non possunt, quales sunt
beneficia unita (ne sit præjudicium
cui unio facta est) beneficia Sororum
Pontifici reservata (quæ saltem cum
ordinariis permutari non possunt, sed
non possunt ab illis conferri) beneficia
litigiosa cum aliis non litigiosis (quæ per
dente lite res litigiosa alienari non possunt)
beneficia cum alio jure spirituali permutari